

μασιν ή θεωρία απέχει τής πράξεως! Ἄντι δυνάδων μικρῶν κτηματιῶν, εὐδαιμόνων, φιλεργῶν, πύχριστημένων, ὁ νόμος τοῦ 1861 οὐδέν ἄλλο ἐδημιούργησεν ἢ πληθύν βιομηχανῶν διεφθαρμένων, οἵτινες ἀφαιροῦντες διὰ τῆς βίας παρά τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων τεράχια μικρὰ γῆς μεταπώλουσιν αὐτὰ εἰς ἄλλους, καί οὐχί σπανίως εἰς αὐτούς τούτους τοὺς γαιοκτημόνας. Τὸ κακὸν τοῦ νόμου τούτου ἐπεχείρησαν νὰ μετριάσωσι τῷ 1875 καὶ 1877 διὰ τινος τροπολογίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ λέγειν τῶν εἰδημόνων εἰς οὐδέν ὠφέλησεν αὕτη, οὐδὲ ὅπως συντελέσασα πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπὸν τοῦ νόμου, τουτέστι τὴν προσέλευσιν νέων ἀποίκων καὶ τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας.

Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ χώρα αὕτη ἔχει ἐξαιρετικὸν καὶ οὐ μικρὸν βιομηχανίαν, τὴν κτηνοτροφίαν. Ἠδυνάτ' οἱ μάλιστα νὰ τῇ εὐχρηστῇ πλείονας γεωργούς καὶ ὀλιγίστους κτηματίας· ἀλλὰ καὶ ἡ παραγωγή ἵππων καὶ κρέατος δὲν εἶν' εὐκαταφρόνητος. Οἱ Ἄγγλοι ἐδημιούργησαν ἐν Αὐστραλίᾳ περίφημα εἶδη ἵππων, βοῶν, προβάτων οὐδὲ ὅπως ὑπολειπομένων τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἔνεκα δὲ τῆς μικρᾶς δαπάνης δύνανται οἱ κτηνοτρόφοι νὰ κάμνωσι καὶ ἐξαγωγῆν, ὥστε μετ' οὐ πολὺ μόνῃ ἡ Αὐστραλία θὰ ἐπαρκεῖ εἰς προμήθειαν τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἀγγλικῶν κτήσεων, ἐπ' ἀμοιβαίᾳ ὠφελείᾳ.

Ἄλλὰ πλὴν τοῦ μεγάλου τούτου οικονομικοῦ μέλλοντος ἡ Αὐστραλία ἔχει καὶ ἄλλο, τὸ ἐξῆς· Παροικισμένη ὑπὸ τῆς φύσεως διὰ μεγάλης μὲν ποικιλίας κλιμάτων καὶ προϊόντων, γῆς δὲ, ἥτις θὰ κατασταθῇ εὐφορωτάτη θαυμασίως, ὅταν ἀπαλλαγῇ τῶν κατακαλυπτόντων αὐτὴν ἐπιβλαβῶν φυτῶν, ἔχουσα δὲ ἄφθονα ὀρυκτὰ σιδήρου καὶ γαιανθράκων, καὶ ἀπολαύουσα θεσμῶν ἐλευθέρων, δι' ὧν ἑκατονταπλασία γίνεται τῶν ἐθνῶν ἢ δυνάμεις, τούτων πάντων ἔνεκα μετ' οὐ πολὺ τὸ πέμπτον τοῦτο μέρος τῆς γῆς θὰ ἀμιλλᾷται πρὸς τὰς μέγας τοῦδε ἐχρούσας τὸ μονοπώλιον τῆς παραγωγῆς, πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἀνοίγωσι πηγὰς ἐμπορίου ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις τῆς Ἀσίας μόνοι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἀμερικανοί, διότι ἡ Αὐστραλία δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς Κίνας. καὶ δύναται τις νὰ προεῖπῃ ὅτι πρὸς τοῦτο μάλλον τὸ μέρος θὰ στραφῇ κατὰ πρῶτον ἢ ἐμπορικῇ αὐτῆς δραστηριότητι.

Οὐδὲ ὅπως δὲ ἀγνοοῦμεν ὅτι τινὲς προφητεύοντες διατείνονται ὅτι ἡ ἐκλογικὴ διαφθορά, ἡ κατάρχεσις περὶ τὰ πολιτικὰ καὶ ἄλλα τινα ἄτοπα προσερχόμενα ἐκ τοῦ ἐμπροσωπικοῦ πολιτεύματος, θὰ καταπνίξωσιν ἐν τῷ γίνεσθαι τὸν ὠκεάνιον ἐκείνον πολιτισμὸν· ὅτι ἡ ἰδιοκτησία κλονομένη ἐκ θεμελιῶν ὑπὸ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἐλεύθερα φρονούντων θὰ ἀπολέσῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἅπαξ ἀφαιρεθέντος ἀπὸ τῆς γεωργίας τοῦ μοχλοῦ τῶν μεγάλων κεφαλαίων, ἡ γῆ οὐδὲν θὰ παράγῃ τοῦ λοιποῦ. Ἄλλ' οἱ φόβοι οὗτοι φαίνονται ἡμῖν

οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ὑπόστασιν ἔχοντες, διότι τὰ αὐτὰ κακὰ ὑπάρχουσιν ἐν τινι μέτρῳ καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, τὸ δὲ παράδειγμα τῆς ὀσημέραι ἀξίωσης εὐημερίας αὐτῶν ἴσταται ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐν πάσῃ χώρᾳ ἡ ἐλευθερία φέρει μεθ' ἐξυτῆς καὶ τὰ πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς τυχόντων.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ]

**

ΤΙ ΤΡΩΓΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΝΟΥΣΙΝ

οἱ διάφοροι λαοί.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος τρώγει καὶ πίνει, τοῦτο καὶ εἶνε. Ὁ ὀξὺς Γαλάτης πίνει ἀφορίζοντα καμπανίτην, ὁ βραδουκίνητος Γερμανὸς ζῦθον, ὁ ἐκνευρισμένος Ἰταλὸς τρώγει πολέντα καὶ μακαρόνια, ὁ ἀγέρωχος Ἀγγλὸς beefsteak, ὁ ἐν ὄνοματι τῆς Χριστιανοσύνης πολεμῶν τοῖς Τούρκοις Ῥώσος βοῦτικι, ὁ δὲ μοιρολάτρης Τούρκος πιλάφιον. Ὁ Γερμανὸς ἀγαπᾷ φαγητὰ λιτώτατα, ἀλλ' ὕγιεινά καὶ εὐχυμα' ἀγαπᾷ τὸν ζῦθον, ἀλλὰ δὲν καταφρονεῖ ἄλλων ἵποτων, ὅταν ἔχη αὐτὰ. Οἱ Γάλλοι τρώγουσι καὶ πίνουσιν ὅ,τι λεπτόν, ποικίλον καὶ ἐζητημένον, καὶ εἶ.ε ὅπως οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῶν νεωτέρων χρόνων. Περίφημοι εἶνε οἱ γαλλικοὶ ζωμοὶ, οἶνοι καὶ τυροί· ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν τυρῶν ἀμιλλῶνται αἰσίως τοῖς Γάλλοις Ἐλβετοὶ καὶ Ὀλλανδοί. Ἐν τῇ πατρίδι τῶν puddings καὶ beefsteaks Ἀγγλία τὰ Χριστούγεννα ἐορτάζονται διὰ μεσαιωνικῆς πολυφαγίας· πᾶσα οἰκία ἔχει μεστὴν τὴν τράπεζαν ἐθνικῶν ἐδεσμάτων, ὧν προεξάρχουσι τὰ ἀπαραιτήτητα plumpudding. Ἐν τῇ κώμῃ Χεντλάδῃ τῆς κομητείας Χερερόρντ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Βαίτων, προσφέρουσιν οἱ ἐπίτροποι ἐντὸς τῶν ναῶν τῷ τε ἱερῷ καὶ τοῖς λαϊκοῖς γλυκίσματα, ἅτινα καὶ παραχρῆμα καταβροθίζονται πρὸς ἀμοιβαίαν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτημάτων καὶ διαρκῆ διαλλαγῆν. Τὸ ἐθνικὸν δίπυρον τῶν Ῥώσων καλεῖται βλίννις, κατασκευάζεται δὲ ἐκ στανίου πυροῦ, σεμιδάλεως, γλιαροῦ ὕδατος καὶ τρυγός· ἀφίνεται νὰ ζυμωθῇ ὅλον νυχθήμερον, μεθ' ὃ ἀναμίγνυται ζέοντι γάλακτι καὶ ὀπτᾶται εἰς λεπτοὺς πλακοῦντας, οἵτινες τρώγονται θερμοὶ μετὰ σαρδελῶν ἢ γαβιαρίου. Οἱ βορειότεροι λαοί, Γροενλανδοὶ καὶ ἄλλοι πίνουσιν ἀπενευστὸ τὸ ἔλαιον τῆς μουρούνας (ὀρίσκου), τρώγουσι σσηπότας ἰχθύς καὶ κρέατα ἄρκων καὶ ἄλλα φαγητὰ, ὧν καὶ ἡ πόρωθεν ἀποφορὰ διεγείρει σιχασμὸν. Ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι παχέια τροφή ἀρμόζει εἰς κλίματα ψυχρὰ, καὶ βαίνει παραλήλως τῇ ῥυπαρότητι. Οἱ οἰκοῦντες ἐν ταῖς εὐκράτοις ζῶνας τρέφονται ἀπὸ κρεάτων ἄμα καὶ βοτανῶν, οἱ δὲ ἐν τῇ διακεκαυμένῃ ἐκ βοτανῶν μόνον καὶ ὀπωρικῶν τούτου ἔνεκεν ἀπαγόρευσε τοῖς Ἰσραηλιταῖς ὁ Μωϋσῆς· τὰ χοίρεια κρέατα, ἐθέσπισαν δὲ οἱ Βρυδισταὶ τὴν λαχνοφαγίαν διὰ λόγους ὕγιεινῆς. Κλίμα, τροφή καὶ διά-

θεσις τοῦ σώματος δικτελοῦσι πανταχοῦ ἐν στενῇ συναφείᾳ· ἐνταῦθα ὁμοῦς πρέπει νὰ καταλεχθῆ καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος παρασκευάζει τὴν τροφὴν αὐτοῦ. Οἱ νομάδες ἀνάπτουσι πῦρ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ νομίζουσι ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, ἐὰν μόνον εὔρωσιν ὕδωρ πόσιμον. Οἱ Κάφροι καὶ οἱ Πικταγόνοι ἐψήνουσι τὸ κυνήγιόν των μεταξὺ δύο πετρῶν θερμοστάτων. Οἱ ἰχθυοφάγοι λαοὶ τρώγουσι τοὺς ἰχθύς ὤμους ἢ τεταριχευμένους. Οἱ Τάταροι ὑποβάλλουσι τὸ κρέας εἰς τὰ ἐπίπνια, ἵνα τὸ μαλακύνουσιν· ἄλλοι ἄγριοι τρώγουσι ἄλφιστα τοῦ μανιόκ ἢ κασσαβέ, ἀλέθοντες ἐν τοῖς δάσσειν, ὅπου ἂν εὔρωσι τὸ φυτόν, ἐκ δὲ τοῦ περιττεύοντος παρασκευάζουσι δηλητήριον, δι' οὗ ἀλείφουσι τὰ βέλη καὶ τὰ ἄλλα ὕπλα των. Ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σήμερον ἔτι παρασκευάζονται ἐκ βοτανῶν καὶ κρεάτων φαγητὰ ὀλίγον ἀπέχοντα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Καθόλου εἰπεῖν ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ φυτικὸν σύστημα· ἔθνικὸν βρώμα, ὡς ἐν Τουρκίᾳ καὶ Περσίᾳ, εἶνε καὶ ἐνθάδε τὸ πιλάφιον, προκαλοῦν ἐπὶ τέλους ἐκλυσιν καὶ ἀτονίαν, ἣν πειράται νὰ ἀποσοθήσῃ ὁ μὲν Ἰνδὸς διὰ τοῦ Ἰνδικοῦ πεπέρεως, ὁ δὲ Αἰγύπτιος διὰ τῶν ἐγγενῶν κρομμύων. Εἰς τὰς τραπέζας τῶν Ἀβυσσιῶν παρατίθενται τὰ ὀπτὰ κρέατα τῶν δαμάλεων οὐχὶ ἐπὶ πινακίων, ἀλλ' ἐπὶ πινακοειδῶν ἄζυμων ἄρτων. Κρέας καθόλου τρώγεται ἐν ταῖς ἐροταῖς, εἰ δὲ μὴ φοίνικες καὶ ἰχθύες· βραστὸν ὀρύζιον μετὰ βουτύρου εἶνε τροφὴ τῶν ἐπισήμων. Οἱ Ἀβυσσιῶτες ἀπέχονται χοιρέων κρεάτων, ἀξιόλογον δὲ λίγνευμα ὑπολαμβάνουσι πτηνὰ ὀπτώμενα μετὰ πεπέρεως καὶ παντοίων ἀρωμάτων. Ἐκ τῶν ἄλλων λαχανοφάγων λαῶν τῆς Ἀφρικῆς οἱ ῥυπαρώτατοι Ὀθεντόται οὔτε χοιρέων κρεάτων γεύονται, οὔτε ἰχθύων, τρώγουσι δὲ ἐκεῖνα μόνον τὰς ρίζας, ἃς βλέπουσι καταβιβρωσκομένας ὑπὸ κυνοκεφάλων καὶ ὑστρίχων, ἢ τοὶ ἀκανθοχοίρων, ὥσανεὶ τὰ ζῷα ταῦτα εἶχον ἔμφυτον ὀρμὴν νὰ ἀνευρίσκωσι τὰς ἀσινεσάτας. Ἄρτος τῶν Ὀθεντότων εἶνε κρόμμινα ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτώμενα. Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς κρεωφαγοῦσιν αἱ ἀνώτεροι τάξεις, ἀφ' οὗ προσενηχθῆ μοῖρα κρέατος τοῖς θεοῖς, εὐλογηθῆ δὲ τὸ ἐπίλοιπον ὑπὸ ἱερέως. Κυρία τροφὴ ἐν Ἰνδικῇ εἶνε αἱ βοτάναι· ὀρύζιον οὐδέποτε ἐλλείπει, παρασκευάζεται δὲ κατὰ μυρίους τρόπους· τρώγουσι δὲ τοῦτο οἱ Ἰνδοὶ ἢ διὰ κοχλιαρίων ἢ συνειλημένων φύλλων μαλάχης καὶ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πάντοτε χειρὸς, ὡς οὔσης τῆς ἀριστερᾶς ἀκαθάρτου. Ὑδωρ καὶ γάλα εἶνε τὰ κυριώτερα τῶν ποτῶν. Κατὰ τὰς ἐροτὰς διανέμεται τοῖς προσερχομένοις ἕτερον ποτὸν ἐκ κρομμύων, ὄξυφοινίκων, πεπέρεως καὶ ὕδατος. Οἱ πτωχότεροι τῶν Σινδῶν, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὀρύζιον καὶ τέϊον, τρώγουσι κρέατα πιθήκων, κυνῶν καὶ ὄφρων, ἐνίοτε δὲ μεγάλους καὶ μικροὺς μῦς, σαπρὰ ὡὰ καὶ σσηπτότας ἰχθύς. Λιχνεύματα τῶν Σινδῶν εἶνε βάρταχοι θα-

λάσσιοι, κοχλῖαι, μάλιστα δὲ ἄωρα πορτοκάλια, ἅτινα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μαλακύνουσιν ἐντὸς τιτάνου καὶ ὕδατος, πιέζουσι κατόπι 24 ὥρας, τὰ βράζουσι διὰ σακχάρους καὶ τὰ ξηραίνουσιν ἐν κλιβάνοις. Οἱ ἐν πᾶσιν εὐρωπαϊζόντες Ἰάπωνες τρώγουσι ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον, ἀλλὰ πάντοτε ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἰχθύς καὶ ὀρύζιον. Εἰς ἕκαστον ὄρωρον προσαρτῶσι μικρὸν τεμάχιον ἰχθύος ἐντὸς λεπτοῦ χάρτου, δεῖγμα ταπεινότητος καὶ πρὸς ἀνάμνησιν ὅτι ἦσαν τὸ πάλαι πτωχότατοι ἀλιεῖς. Οἱ Πέρσαι τρώγουσι αἰγας, κριοὺς ἐκτομίαις, περιστερὰς καὶ ὀρνίθια, ἀπέχονται δὲ κρέατος χοίρων, βοῶν, μύσων καὶ λαγῶν.

Η ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ σύστασιν ἐταιρίας πρὸς ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν. Σκοπὸς τῆς ἐταιρίας ταύτης εἶνε «ἡ διὰ τοῦ ταχυτέρου, καταλληλοτέρου καὶ οικονομικώτερου τρόπου ἀποτέφρωσις τῶν νεκρῶν» καὶ «ἡ διάδοσις ὑγιῶν θεωριῶν περὶ τῆς ἀποτεφρώσεως ὡς προτιμητέας τῆς ταφῆς, πρὸς δὲ ἡ διευκόλυνσις τῆς ἀποτεφρώσεως χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος».

Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀποτελεῖται ὑπὸ μελῶν διαιρουμένων εἰς τρεῖς τάξεις. Πᾶς κάτοικος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δύναται νὰ γείνη μέλος ἐνεργῶν, καταβάλλων τρία μὲν δολλάρια δικαίωμα ἐγγραφῆς, τρία δ' ἄλλα ἐτησίως. Τὰ μέλη τὰ μὴ ἔχοντα ψῆφον ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς ἐταιρίας καταβάλλουσι δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ ἐνιαυσίον εἰσφορὰν 1 καὶ 1/2 δολλάρια. Τὰ παρασχόντα μεγάλας ἐκδουλεύσεις πρόσωπα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποτεφρώσεως καὶ κατοικοῦντα εἰς ἀπόστασιν 10 μιλίων ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης δύνανται νὰ προταθῶσι μέλη ἀνεπιστέλλοντα, ἐκλεγόμενα δὲ μετέχουσι ὅλων τῶν ἐκ τῆς ἐταιρίας ὠφελῶν καὶ δικαιωμάτων, χωρὶς οὐδὲν νὰ καταβάλλωσιν. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐνιαυσίων καταβολῶν τῶν ἐνεργῶν μελῶν καὶ τὸ σύνολον τῶν συνεισφορῶν τῶν μὴ ἔχόντων ψῆφον μελῶν θέλουσι χρησιμεύσει εἰς καταρτισμὸν κεφαλαίου, ὅπως δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται ἀπροσκόπως ἡ ἀποτέφρωσις τῶν ἀποθνησκόντων μελῶν τῆς Ἐταιρίας. Εἰς τὰς εὐκολίας, αἵτινες χορηγοῦνται εἰς τὰ μέλη, δὲν περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς τοῦ σώματος πρὸς καῦσιν, ἀλλὰ μόνον τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ σώματος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς σποδοῦ εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ τεθνεῶτος. Ἄπαντα τὰ ἐνεργὰ μέλη, τὰ ἐκπληροῦντα τὰς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐταιρίας ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις ἰσοβίως, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν θέλουσι μετέχει τοῦ προνομίου τῆς ἀποτεφρώσεως.

Οἱ διευθυναὶ κλιβάνου τινὸς πρὸς ἀποτέφρωσιν